

Muž se srdcem kovboje

Jakub Smolík

Muž se srdcem kovboje
se městům vyhýbá,
a spává někdy ve stoje
pokud má na spánek čas,
on jeten jeden z tisíce,
neumí doma spát,
i za mřížema věznice
v duchu stáda musí hnát.

Srdce ve tvaru podkovy
neumí na místě stát,
srdce ve tvaru podkovy
nemůžeš vážně prý brát,
když láska cestu zkříží jim,
je z chlapa doma jenom stín,
kluků se srdcem toulavým,
těch se svět prý už nezbaví.

Muž se srdcem kovboje
jen sám se protlouká,
a slepý nosí náboje
a nebi country zpívává,
dvě ruce má jen na práci,
každej s cejchem samotář,
a úsměv co se neztrácí
a pádlo za polštář.

Srdce ve tvaru podkovy
neumí na místě stát,
srdce ve tvaru podkovy
nemůžeš vážně prý brát,
když láska cestu zkříží jim,
je z chlapa doma jenom stín,
kluků se srdcem toulavým,
těch se svět prý už nezbaví.